

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.10.2025 r.
COM(2025) 641 final

2025/0323 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

**zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania
środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy
2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹ („dyrektywa VAT”) Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów wspomnianej dyrektywy w celu upraszczania poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 31 marca 2025 r., Włochy wystąpiły z wnioskiem o przedłużenie odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy VAT w celu dalszego ograniczania do 40 % prawa do odliczenia VAT naliczanego od wydatków związanych z silnikowymi pojazdami drogowymi, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, oraz o nietraktowanie jako odpłatnego świadczenia usług użycia pojazdów stanowiących składniki majątku przedsiębiorstwa podatnika do celów prywatnych, jeżeli pojazdy te podlegały wspomnianemu ograniczeniu prawa do odliczenia. Wraz z wnioskiem o przedłużenie Włochy przedstawiły sprawozdanie obejmujące przegląd stawki procentowej przewidzianej w odniesieniu do ograniczenia prawa do odliczenia.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy w sprawie VAT, pismami z dnia 29 i 30 lipca 2025 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Włochy. Pismem z dnia 31 lipca 2025 r. Komisja powiadomiła Włochy, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Art. 168 dyrektywy VAT stanowi, że podatnik jest uprawniony do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary lub usługi nabyte na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Art. 168a ust. 1 dyrektywy VAT stanowi, że podatek VAT od wydatków związanych z nieruchomością stanowiącą część majątku przedsiębiorstwa danego podatnika i wykorzystywaną zarówno do celów prowadzonej przez niego działalności, jak i do celów innych niż prowadzona działalność, podlega odliczeniu wyłącznie do wysokości udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość jest wykorzystywana do celów działalności prowadzonej przez podatnika. Zgodnie z art. 168a ust. 2 dyrektywy VAT państwa członkowskie mogą również stosować tę zasadę w odniesieniu do wydatków związanych z innymi określonymi składnikami majątku przedsiębiorstwa. Zgodnie z wymogami art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa, uznaje się za odpłatne świadczenie usług, w przypadkach kiedy VAT od takich towarów podlegał w całości lub w części odliczeniu. System ten pozwala na odzyskanie pierwotnie odliczonego podatku VAT w odniesieniu do towarów wykorzystywanych do celów prywatnych.

W przypadku pojazdów silnikowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, system ten jest trudny do stosowania, ponieważ trudno jest rozdzielić wykorzystywanie do celów prywatnych i do celów działalności gospodarczej. Jeśli prowadzona jest dokumentacja, jej prowadzenie i kontrolowanie stanowi dodatkowe obciążenie zarówno dla przedsiębiorstwa, jak i dla administracji. Mogłoby to nawet

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

prowadzić do czasochłonnych i kosztownych sporów. W praktyce czasami niemożliwe jest nawet ustalenie faktycznego wykorzystania pojazdów, co może prowadzić do (usiłowania) oszustw związanych z VAT (takich jak niewiarygodne prowadzenie dokumentacji), a w konsekwencji do spadku dochodów z VAT.

Włochy są zdominowane przez małe przedsiębiorstwa o niskich obrotach rocznych, które zatrudniają tylko kilku pracowników lub nie zatrudniają ich w ogóle (94,5 % włoskich przedsiębiorstw to mikroprzedsiębiorstwa), a większość dopuszczonych do ruchu samochodów służbowych należy do tego rodzaju przedsiębiorstw. Okoliczność, że takie pojazdy są wykorzystywane w ramach zwykłej działalności gospodarczej, nie wyklucza ich wykorzystania do celów prywatnych. W takiej sytuacji, tj. gdy pojazdy te są w pewnym stopniu wykorzystywane do celów prywatnych, podatek VAT jest pobierany za użytek prywatny. W sytuacji Włoch, w których prawie cała struktura gospodarcza składa się z mikroprzedsiębiorstw, nakład pracy potrzebny do oceny i weryfikacji proporcji wykorzystania w sferze prywatnej i gospodarczej wymagałby nieproporcjonalnie dużych nakładów, w tym wydatków wynikających z konieczności prowadzenia szczegółowej dokumentacji.

Z powyższych względów Włochy są upoważnione do stosowania odstępstwa od art. 168 dyrektywy VAT poprzez ograniczenie do 40 % prawa do odliczenia VAT nakładanego na koszty zakupu pojazdu, w tym na wydatki związane z montażem i podobne, produkcją, nabyciem wewnątrzwspólnotowym, przywozem, leasingiem lub wynajmem, przeróbkami, naprawą lub konserwacją i wydatki związane z dostawami towarów lub świadczeniem usług związanych z pojazdami i korzystaniem z nich, w tym smary i paliwa, pod warunkiem że dany pojazd nie jest używany wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Ponadto w odniesieniu do pojazdów, do których stosuje się to ograniczenie do 40 %, w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania Włochy są upoważnione do nietraktowania użycia pojazdów stanowiących składniki majątku przedsiębiorstwa podatnika do celów prywatnych jako odpłatnego świadczenia usług zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE. Środki szczególne obejmują wszystkie pojazdy silnikowe, z wyjątkiem ciągników rolniczych lub leśnych, które z reguły są używane do przewozu osób lub rzeczy po drogach, których dopuszczalna masa całkowita nie przekracza 3 500 kg i które, oprócz siedzenia kierowcy, mają nie więcej niż osiem miejsc siedzących. Ograniczenie prawa do odliczenia nie ma zastosowania do wydatków związanych z pojazdami należącymi do jednej z następujących kategorii: pojazd stanowi jedno z narzędzi pracy podatnika w ramach wykonywania jego działalności; pojazd jest używany jako taksówka; pojazd jest używany do celów szkoleniowych przez szkołę nauki jazdy; pojazd jest używany do celów wynajmu lub leasingu; pojazd jest używany przez przedstawicieli handlowych.

Upoważnienie dotyczące powyższych środków szczególnych zostało po raz pierwszy przyznane przez Radę na mocy decyzji 2007/441/WE z dnia 18 czerwca 2007 r.² do 31 grudnia 2010 r. Następnie, na wniosek Włoch, okres obowiązywania środków szczególnych był pięciokrotnie przedłużany: decyzją wykonawczą Rady 2010/748/UE z dnia 29 listopada 2010 r.³ przedłużono go na okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2013 r.;

² 2007/441/WE: Decyzja Rady z dnia 18 czerwca 2007 r. upoważniająca Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, s. 33).

³ 2010/748/UE: Decyzja wykonawcza Rady z dnia 29 listopada 2010 r. w sprawie zmiany decyzji 2007/441/WE upoważniającej Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od

decyzją wykonawczą Rady 2013/679/UE z dnia 15 listopada 2013 r.⁴ przedłużono go na okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r.; decyzją wykonawczą Rady (UE) 2016/1982 z dnia 8 listopada 2016 r.⁵ przedłużono go na okres od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2019 r.; decyzją wykonawczą Rady (UE) 2019/2138 z dnia 5 grudnia 2019 r. przedłużono go na okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2022 r.⁶; oraz po raz ostatni decyzją wykonawczą Rady (UE) 2022/2411 z dnia 6 grudnia 2022 r. przedłużono go na okres od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2025 r.⁷.

Obecny wniosek Włoch o dalsze przedłużenie okresu obowiązywania szczególnego środka do 31 grudnia 2028 r. opiera się na tych samych podstawach, co te, które przedstawiono w poprzednich wnioskach. Do wniosku dołączono sprawozdanie zawierające przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 6 decyzji Rady 2007/441/WE. Włochy uważają, że warunki stosowania środków szczególnych nadal mają zastosowanie oraz że obecnie stosowane ograniczenie do 40% prawa odliczenia naliczonego VAT pozostaje odpowiednie i odzwierciedla obecną sytuację gospodarczą Włoch.

Biorąc pod uwagę pozytywny wpływ środków szczególnych na obciążenia administracyjne podatników i organów podatkowych, proponuje się wydanie upoważnienia na wydłużenie okresu obowiązywania obecnie obowiązujących środków szczególnych. Upoważnienie powinno być ważne na kolejny ograniczony okres, tj. do dnia 31 grudnia 2028 r. w celu umożliwienia weryfikacji konieczności i skuteczności środków szczególnych oraz tego, czy ograniczenie do 40 % jest nadal prawidłowym odzwierciedleniem ogólnej proporcji użytkowania do celów działalności gospodarczej i do celów prywatnych. Do ewentualnego wniosku o dalsze przedłużenie należy dołączyć sprawozdanie zawierające przegląd stosowanej stawki procentowej, a wniosek taki należy przedłożyć służbom Komisji do dnia 31 marca 2028 r.

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Podobne odstępstwa w odniesieniu do odliczenia, chociaż na poziomie 50 %, zostały przyznane innym państwom członkowskim (Estonia⁸, Węgry⁹, Chorwacja¹⁰, Polska¹¹, Łotwa¹² i Rumunia¹³).

art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 318 z 4.12.2010, s. 45).

⁴ 2013/679/UE: Decyzja wykonawcza Rady z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie zmiany decyzji 2007/441/WE upoważniającej Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 37).

⁵ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/1982 z dnia 8 listopada 2016 r. zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 305 z 12.11.2016, s. 30).

⁶ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/2138 z dnia 5 grudnia 2019 r. zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 324 z 13.12.2019, s. 7).

⁷ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/2411 z dnia 6 grudnia 2022 r. zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 317 z 9.12.2022, s. 120).

⁸ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2025/539 z dnia 18 marca 2025 r. upoważniająca Estonię do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy

Art. 176 dyrektywy VAT stanowi, że Rada określa wydatki, które nie dają prawa do odliczenia podatku VAT. Do tego czasu państwa członkowskie mogą utrzymywać wyłączenia przewidziane w prawie krajowym w dniu 1 stycznia 1979 r. W związku z tym istnieje pewna liczba przepisów „wstrzymujących”, które ograniczają prawo do odliczenia VAT związanego z pojazdami silnikowymi, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej.

Nie powiodły się wcześniejsze próby ustanowienia zasad, na podstawie których określone kategorie wydatków mogą podlegać ograniczeniom w zakresie prawa do odliczenia¹⁴. Dopóki przepisy te nie zostaną zharmonizowane na szczeblu UE, uznaje się, że właściwe jest przyznawanie tego rodzaju środków szczególnych.

Proponowane środki szczególne są zatem zgodne z przepisami dyrektywy VAT.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 395 dyrektywy VAT.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Biorąc pod uwagę przepisy dyrektywy VAT będące podstawą przedmiotowego wniosku, zasada pomocniczości nie ma zastosowania.

• Proporcjonalność

Decyzja dotyczy upoważnienia udzielonego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi żadnego zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, środki szczególne są proporcjonalne do

2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L, 2025/539, 21.3.2025).

⁹ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2024/3205 z dnia 10 grudnia 2024 r. w sprawie zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2018/1493 upoważniającej Węgry do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L, 2024/3205, 19.12.2024).

¹⁰ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2024/2884 z dnia 5 listopada 2024 r. w sprawie zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2018/1994 upoważniającej Chorwację do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L, 2024/2884, 13.11.2024).

¹¹ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/2385 z dnia 6 grudnia 2022 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 315 z 7.12.2022, s. 87).

¹² Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2024/3206 z dnia 10 grudnia 2024 r. w sprawie zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2015/2429 upoważniającej Łotwę do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L, 2024/3206, 19.12.2024).

¹³ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2024/1641 z dnia 24 maja 2024 r. upoważniająca Rumunię do stosowania szczególnych środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L, 2024/1641, 6.6.2024).

¹⁴ COM(2004) 728 final – Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu uproszczenia zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej (Dz.U. C 24 z 29.1.2005, s. 10), wycofany 21 maja 2014 r. (Dz.U. C 153 z 21.5.2014, s. 3).

zamierzonego celu, jakim jest uproszczenie poboru podatków i zapobieganie niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania. W szczególności, z uwagi na możliwość zaniżania przez przedsiębiorstwa ich zobowiązań podatkowych w deklaracjach oraz fakt, że kontrole przebiegu pojazdów stanowią obciążenie dla organów podatkowych, ograniczenie w wysokości 40 % uprościłoby procedurę poboru podatku VAT i zapobiegałoby uchylaniu się od opodatkowania, między innymi poprzez niewłaściwe prowadzenie dokumentacji.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument to decyzja wykonawcza Rady.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT odstępstwo od wspólnych przepisów dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie na podstawie upoważnienia Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja wykonawcza Rady jest najwłaściwszym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie przeprowadzono konsultacji z zainteresowanymi stronami. Niniejszy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Włochy i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Wniosek ma na celu uproszczenie procedury poboru VAT oraz przeciwdziałanie uchylaniu się od płacenia VAT. W związku z tym proponowane środki szczególne mają pozytywne skutki zarówno dla przedsiębiorstw, jak i administracji podatkowej. Środki szczególne zostały uznane przez Włochy za najbardziej odpowiednie rozwiązanie i są porównywalne z innymi przeszłymi i obecnymi odstępstwami przyznanymi innym państwom członkowskim.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejsze odstępstwo nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Wniosek jest ograniczony w czasie i zawiera klauzulę wygaśnięcia w dniu 31 grudnia 2028 r.

Jeżeli Włochy rozważałyby dalsze przedłużenie stosowania środków szczególnych po 2028 r., powinny przedłożyć Komisji wniosek o przedłużenie, wraz ze sprawozdaniem zawierającym przegląd stosowanego ograniczenia procentowego, nie później niż do 31 marca 2028 r.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹, w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 168 dyrektywy 2006/112/WE ustanawia prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej („VAT”) naliczonego od dostarczanych towarów i świadczonych usług, które wykorzystuje on na potrzeby swoich opodatkowanych transakcji. Art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy za odpłatne świadczenie usług uznaje użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa, które następnie podlega opodatkowaniu VAT.
- (2) Decyzja Rady 2007/441/WE² upoważnia Włochy do dnia 31 grudnia 2025 r., do ograniczenia do 40 % prawa do odliczenia VAT od zakupu niektórych silnikowych pojazdów drogowych, w tym wydatków związanych z montażem i podobnych, produkcją, nabyciem wewnątrzwspólnotowym, przywozem, leasingiem lub wynajmem, przeróbkami, naprawą lub konserwacją oraz powiązanych wydatków, w tym na smary i paliwa, w przypadku gdy dany pojazd nie jest wykorzystywany wyłącznie do celów działalności gospodarczej. W odniesieniu do pojazdów, do których stosuje się ograniczenie do 40 %, zobowiązuje się Włochy do tego, aby nie traktowały użycia pojazdu do celów prywatnych jako odpłatnego świadczenia usług.
- (3) W piśmie, które wpłynęło do Komisji 31 marca 2025 r., Włochy wystąpiły z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania szczególnych środków dopuszczonych w drodze decyzji 2007/441/WE („szczególne środki”) na kolejny okres do 31 grudnia 2028 r.

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Decyzja Rady 2007/441/WE z dnia 18 czerwca 2007 r. upoważniająca Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2007/441/oj>).

- (4) Zgodnie z art. 6 decyzji 2007/441/WE Włochy przedłożyły – wraz z wnioskiem – sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT, o którym mowa w art. 1 tej decyzji. W oparciu o obecnie dostępne informacje Włochy stwierdzają, że ograniczenie do wysokości 40 % jest wciąż uzasadnione i pozostaje właściwe.
- (5) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismami z 29 i 30 lipca 2025 r. Komisja przekazała wniosek złożony przez Włochy pozostałym państwom członkowskim. Pismem z dnia 31 lipca 2025 r. Komisja powiadomiła Włochy, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (6) Biorąc pod uwagę pozytywny wpływ środków szczególnych na obciążenia administracyjne podatników i organów podatkowych przez uproszczenie poboru VAT oraz zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania wynikającemu z niewłaściwego prowadzenia dokumentacji, Komisja uważa zatem za właściwe upoważnienie Włoch do dalszego stosowania środków szczególnych.
- (7) Przedłużenie obowiązywania środka szczególnego powinno być ograniczone w czasie, tak aby można było ocenić skuteczność i zasadność ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT. Należy zatem upoważnić Włochy do dalszego stosowania środków szczególnych do dnia 31 grudnia 2028 r.
- (8) Środki szczególne są proporcjonalne do zamierzonych celów, a mianowicie do uproszczenia procedury poboru VAT i zapobiegania niektórym postaciom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania, ponieważ są one ograniczone w czasie, a ich stosowanie ma ograniczony zakres. Ponadto środki szczególne nie stwarzają niebezpieczeństwa, że oszustwa przeniosą się do innych sektorów lub do innych państw członkowskich.
- (9) Jeżeli Włochy uznają, że konieczne jest dalsze przedłużenie obowiązywania środków szczególnych na okres po 2028 r., powinny wraz z wnioskiem o przedłużenie przedstawić Komisji do dnia 31 marca 2028 r. sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanej stawki procentowej.
- (10) Stosowanie środków szczególnych po dniu 31 grudnia 2025 r. wpłynie jedynie w nieznacznym stopniu na ogólną kwotę dochodów podatkowych Włoch pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji i nie będzie mieć negatywnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z podatku VAT.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/441/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2007/441/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Ewentualny wniosek o przedłużenie upoważnienia określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2028 r. Do takiego wniosku dołącza się sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2028 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*